

33. Poloness aux A Duur. Tobol d. 17 october 1716.

Proportion Tobol
d. 17 october 1716.

Sarra idem 1716.

En vissångerska af rang var Lina Lustig i Sunnersberg (änka, född 1829). Något missaktad af grannarna, sjuklig och litet besynnerlig, gick hon mest för sig själf, ströfvade om sommaren i skog och mark och plockade blommor och bär samt sjöng sina visor, som, enligt hvad hon sade, „klingade så vackert ute i löfängarna.“ Och man påstod, att hon gått så hela sitt lif.

„Det är så skönt“, sade gumman, „ute i skogen, där fåglarna sjunga och ingen hvarken svär eller skäller.“ Af visor kunde hon en otrolig mängd, och ovanligt nog var hon också intresserad af deras upptecknande. Följande 6 visor äro ett prof på hennes repertoar. De upptecknades sommaren 1900, och tiden medgaf icke, att flera än dessa tillvaratogos.

„Allting uti naturen förvandlas hvarje år.“

S. L.

All . ting ut . i na . tu . ren för . vand . las hvar . je år. Vår
 kor . ta tid är må . lad,*) en tid som allt för . går. All . ting på jor . den här för .
 vand . ling skyl . dig är, men blott en li . ten var . ning för syn . den skic . kas ned.

En vän jag mig utletat
 ömt älskad utaf allt,
 som hafver mig förskjutit
 och gjort sitt hjärta kallt.
 När mig i tanken rinner
 min svåra öfvergång,
 mitt hjärta slår och brinner
 af ängslans heta tvång.

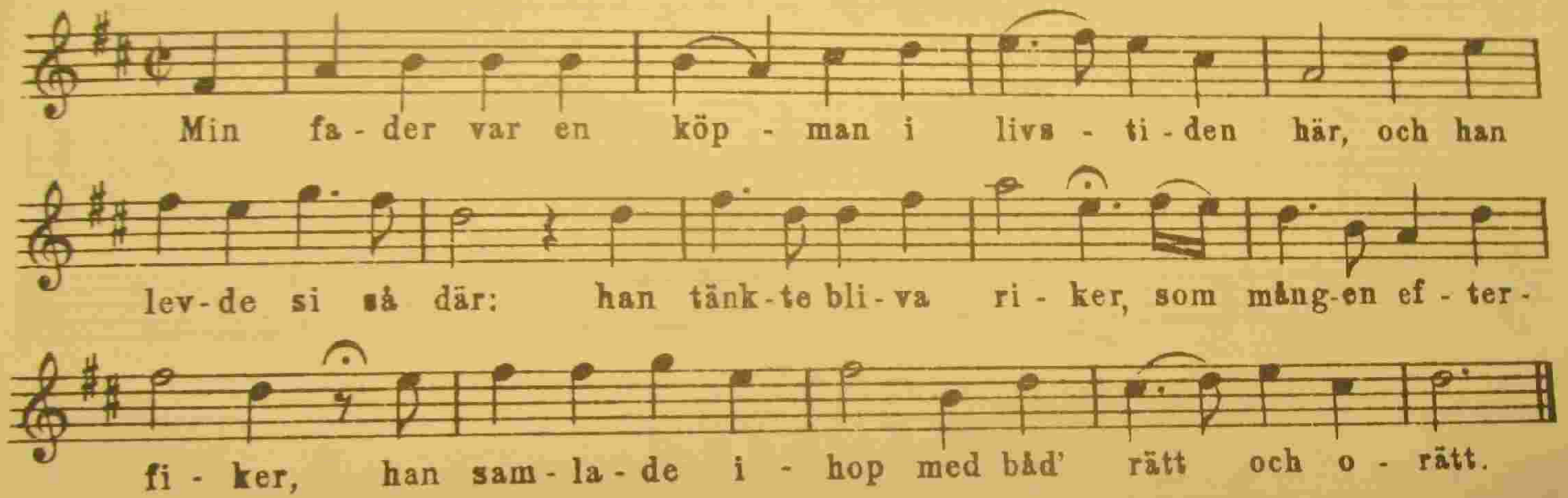
Och om jag kunde finna
 de tankar så hos dig,
 du skulle fått erfårit,
 hvad kärlek det skall bli.
 Men nu är banden sliten,
 och vännen han flytt bort,
 sitt löfte har han brutit,
 min glädje den blef kort.

Jag är en fattig flicka,
 det får jag kännas vid,
 ty sorg och ledsamheter,
 de fästa sig vid mig.
 Jag kan mig ej berömma,
 se ej på mina fel,
 men jag får vara nöjder
 med min beskärda del.

Nu slutar jag min visa
 och bjuder dig adjö,
 jag får ej längre vara
 din hulda fästemo.
 För dig så har jag älskat
 i lif och i död.
 För dig så vill jag våga
 mitt hjärteblod så röd.

*) = uppmätt

56. VISA

Min fa - der var en köp - man i livs - ti - den här, och han
lev - de si så där: han tänk - te bli - va ri - ker, som mång - en ef - ter -
fi - ker, han sam - la - de i - hop med båd' rätt och o - rätt.

Hakberg hade lärt visan av sin mormor.

Visa.

S. L.

Och jung-frun gick till stran-den att tvät-ta kläd-ning hvit, och

när hon kom till stran-den ner, hon möt-te ett her-re-skepp.

33. Poloness aux A Duur. Tobol d. 17 october 1716.

Proportion Tobol
d. 17 october 1716.

Sarra idem 1716.

